

Cuprins

Prefață	7
Capitolul I	
Viața lui Peter Hitchens: Troțkism, neoliberalism și prăbușirea Mării Britanii și a Uniunii Sovietice	11
Capitolul II	
Marea Britanie - Centrul globalizării și al totalitarismului globalist	29
Capitolul III	
Christopher Hitchens și ateismul ca fundalul trezirii lui Peter Hitchens	71
Capitolul IV	
Statul Modern ca problemă de bază a crizei Corona	90
Capitolul V	
Perspectiva lui Peter Hitchens asupra crizei Corona în Marea Britanie	131
Capitolul VI	
Totalitarismul Corona și sfârșitul statului modern	166
Capitolul VII	
Bibliografia cronologică	217

Prefață

Managementul haosului, vol. II

Claudiu Oțeleanu, un prolific autor de versuri și proză continuă remarcabila incursiune în istorie pentru a găsi rădăcinile haosului și răspunsul la întrebarea dacă haosul poate fi controlat, manageriat.

Pregătirea lui complexă, în domeniul tehnic și socio-uman, un doctorat în științe exacte, precum și activitatea de peste trei decenii în mass-media fundamentează complexitatea operei elaborate.

Admirat și controversat, abordează teme la care mulți nici nu au curajul să se gândească. Este rezultatul unei activități de informare și documentare imense, dar și al logicii și deducțiilor personale.

Mai sunt valabile tezele libertății de exprimare? Dacă da, cartea de față vine cu o logică originală impecabilă. Cititorul poate doar să se întrebe: Dar dacă este așa? Are de citit și de aprofundat în vasta bibliografie și să cugete cu propria rațiune.

Tradițional, democrația modernă înseamnă rotația la putere a drepteii cu stânga. Dar, ce mai înseamnă stânga astăzi? Ce mai înseamnă dreapta? Când în cea mai veche democrație industrială europeană, cea britanică, se constată că cele mai socialiste măsuri sunt adoptate de către conservatorii de dreapta iar politica nu mai este altceva decât un vehicul pentru promovarea intereselor proprii și a fiilor domnilor politicieni. Noua doctrină este cea a liberalismului social. O struțo-cămilă care, amestecând stânga cu dreapta, a trecut la indexul istoriei vechea definiție a democrației industriale.

Această doctrină neo-marxistă, egalitaristă, progresivistă, luptă împotriva stâlpilor vechii stabilități: familia, statul și religia, considerându-le decadente. Familia tradițională este depășită în momentul în care sexul este înlocuit de multiplele genuri progresiste, statul este cel care generează ură naționalistă, iar religia habotnică este cea care creează diferențe majore între oameni în loc să îi aproprie și generează supunere față de dogme învechite, desuete.

Este doctrina stupului de albine, a termitarului sau a mușuroiului de furnici. Toate viețuitoarele sunt egale, toate muncesc pentru binele colectiv, stupul sau mușuroiul sunt comune. Ideal! Dar, în societatea actuală, poate fi vorba despre egalitate? Claudiu Oțeleanu vorbea despre Regine ale stupului/mușuroiului care stăpânesc lumea de peste două secole. Ceea ce se schimbă sunt doar prenumele! În diferite sisteme sociale. Iar socialismul nu este altceva decât o formă colorată a fascismului. Ambele sunt exemple ale modernismului, încercări de control politic absolut, centralizat și de raționalizare a societății

Ca să înțelegem mecanismele a ceea ce se numește Noua ordine mondială și să demascăm păpușarii, trebuie să urmăm strategia lui Nixon: Follow the money!

Revoluția neo-marxistă a declanșat cel de-al treilea Război Mondial odată cu criza Covid. Principalii luptători sunt soldații din generația baby-boomer, educați din fragedă pruncie în ideologia că tot ce contează în lume este propria lor părere.

Noua ordine mondială presupune, printre altele, unificarea Europei. Statele Unite ale Europei s-au bazat la origine pe dreptul roman, filosofia greacă și ideile religioase iudeo-creștine. Prin prosperitate, se înlătură pericolul războiului pe continent.

Statele Europei au o vechime de un secol, datând după al doilea Război mondial. Statul a ajuns să fie definit drept un monopol corporatist lacom, conceput nu pentru protecție ci pentru invazie, cu privilegii pentru conducătorii acestuia, care își asumă rolurile de stăpâni. Aceștia sunt definiți drept Idioți utili. Utili, dar cui?

Oricum ar fi, în mod absolut statul modern NU este o organizație benignă de servicii sociale sau un arbitru echitabil al societății și al oamenilor, ci o instituție violentă criminală. Nu pot exista limite asupra puterii politice, în principiu, dacă această putere este doar o expresie a propriei voințe a cetățeanului.

Dar, imperiile sunt milenare. Asistăm astăzi la refacerea imperiilor. Imperiul economic european, Imperiul american, Imperiu britanic, Imperiul militar NATO și aliații lor luptă pentru impunerea modelului de globalizare cu

Imperiul Rus, cel Chinez și imperiile post coloniale din Asia, Africa și America de Sud, acestea având, la rândul lor propriul model.

Concluzionând, trăim într-o lume occidentală care pare că a luat-o razna. Managementul haosului, da. Dar ce se întâmplă când în haos este haos?

Oricare ar fi soarta definitivă a Occidentului și a lumii întregi, un lucru este cert: ne așteaptă unele schimbări monumentale, concluzionează Claudiu Oțeleanu!

O carte care ne deschide ochii, mintea și Sufletul.

Cu mult curaj, înainte!

Prof. univ. dr. habil. ec. ing. Tiberiu Foris

Capitolul I

Viața lui Peter Hitchens: Troțkism, neoliberalism și prăbușirea Marii Britanii și a Uniunii Sovietice

Peter Hitchens este unul dintre cei mai interesanți intelectuali publici din întreaga epocă postbelică occidentală.

Peter Hitchens este un jurnalist și autor conservator englez. Scrie pentru ziarul conservator englez *The Mail on Sunday* și este un fost corespondent străin la Moscova și Washington.

Iată o biografie scurtă a lui Peter Hitchens¹:

Peter Jonathan Hitchens s-a născut în data de 28 octombrie 1951 în Malta, care între anii 1813 și 1964 a fost o colonie a Regatului Unit, în anul 1974 a devenit o republică și în anul 2004 s-a alăturat Uniunii Europene.

Tatăl lui Hitchens a fost un ofițer naval staționat ca parte a flotei mediteraneene de atunci a Marinei Regale. Hitchens însuși sperase să devină și el un ofițer naval, dar un defect la ochi îl împiedică să facă acest lucru. În anul 1973, mama sa, Yvonne Jean Hitchens, s-a sinucis în Atena, într-un pact cu iubitul ei, un fost cler.

Hitchens a studiat Filozofie și Politologie la Universitatea din York, unde a absolvit în anul 1973.

În anul 1977, el s-a alăturat Partidului Laburist, dar l-a părăsit la scurt timp după ce făcuse o campanie pentru Len Livingstone în anul 1979, considerând că ar fi greșit să fie membru al unui partid politic când în același timp era și jurnalist politic.

El și-a început cariera sa de jurnalist în presa locală. Ulterior a lucrat pentru ziarul tabloid *Daily Express* între anii 1977 și 2000, inițial ca reporter

---

¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Hitchens.

specializat în educație și probleme industriale și de muncă, apoi ca reporter politic, și, în cele din urmă, în calitate de redactor politic adjunct. După ce a părăsit jurnalismul parlamentar pentru a acoperi afaceri diplomatice și de apărare, el a realizat reportaje despre declinul și prăbușirea regimurilor comuniste în mai multe țări din Pactul de la Varșovia, care au culminat într-un stagiul ca și corespondent al Moscovei, când a relatat despre viața de acolo în ultimele luni ale Uniunii Sovietice și primii ani ai Federației Ruse între anii 1990 și 1992. El a participat la raportarea alegerilor generale din Regatul Unit din anul 1992, urmărind îndeaproape pe Neil Kinnock. Apoi, Hitchens a devenit un corespondent la Washington. În anul 1995, el s-a întors în Marea Britanie și a devenit comentator politic.

În anul 2000, Hitchens a părăsit ziarul *Daily Express* după achiziționarea sa de către Richard Desmond, un fost pornograf; Hitchens a declarat că ar fi constituit un conflict de interese moral să mai rămână în acea organizație. Apoi, Hitchens s-a alăturat ziarului conservator *The Mail on Sunday*, unde scrie săptămânal pe blogul lui personal, în care dezbate direct cu cititorii. Hitchens a scris și pentru revistele *The Spectator* și *The American Conservative*, și, ocazional, pentru revistele *The Guardian*, *Prospect*, și *The New Statesman*.

În anul 2010, Hitchens a câștigat Premiul Orwell în jurnalism politic. Peter Kellner, unul dintre judecătorii Premiului Orwell, a descris scrierile lui Hitchens ca fiind „la fel de ferme, lustruite și potențial letale ca și cizma unui gardian.”²

Iată un interviu cu marele scriitor și profet George Orwell, care în prima jumătate a secolului al 20-lea a prezis catastrofa totalitară, care s-a realizat în ultimii șaiszeci de ani:

<https://www.bitchute.com/video/l8EzI1Tboc7U/>

Hitchens apare în mod regulat la posturile de radio și televiziune în Marea Britanie, de asemenea, a apărut în emisiuni precum *Question Time*, *Any*

---

²<https://nouse.co.uk/2010/05/25/university-of-york-graduate-peter-hitchens-wins-orwell-prize-for-foreign-correspondence/>.